

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Noskové a soudců JUDr. Renaty Polákové a Mgr. Zdeňka Lehovce v exekuční věci

oprávněného: **Česká republika - Okresní soud ve Strakonici**, IČ 00024686
sídlem Smetanova 455, 38623, Strakonice

proti
povinnému: **POD CZ s.r.o.**, IČ 07429649
sídlem Jaurisova 515/4, 140 00 Praha 4

pro vymožení částky 19 239 Kč, o návrhu povinného na odklad exekuce, k odvolání povinného proti usnesení soudní exekutorky JUDr. Jitky Wolfové, Exekutorský úřad Plzeň – město, ze dne 5. dubna 2023, č. j. 106 EX 251/23-32,

takto:

Usnesení soudní exekutorky se **potvrzuje**.

Odůvodnění

1. Napadeným usnesením soudní exekutorka odmítla návrh povinného na odklad exekuce ze dne 4. 4. 2023.
2. Proti povinnému je vedena exekuce podle vykonatelného usnesení Okresního soudu ve Strakonici ze dne 6. 10. 2022, č. j. 1 C 106/2020-63, k vymožení částky 19 239 Kč. Provedením exekuce byla pověřena soudní exekutorka Exekutorského úřadu Plzeň - město, JUDr. Jitka Wolfová.
3. Povinný podáním ze dne 4. 4. 2023 žádal o odklad exekuce na dobu jednoho měsíce. Soudní exekutorka důvody pro odklad exekuce neshledala. Konstatovala, že podle § 266 odst. 1 o.s.ř. lze provedení výkonu rozhodnutí (exekuce) odložit, jestliže se povinný ocitl v nepříznivém postavení bez své viny, k tomu však povinný ve svém návrhu na odklad neuvedl žádné skutečnosti, ani nepředložil žádné listiny, které by prokazovaly, že neprodlené provedení exekuce by pro něj mělo zvláště nepříznivé následky. Neshledal ani naplnění důvodu pro odklad exekuce specifikovaného v § 266 odst. 2 o.s.ř., tedy možnost reálně očekávat zastavení exekuce, když návrh na zastavení exekuce nebyl podán, ani nebyly předloženy žádné listiny, z nichž by bylo možno usuzovat na možné zastavení exekuce. S odvoláním na § 54 odst. 1 exekučního řádu, dle kterého návrh na odklad exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu, exekutor odmítne, soudní exekutorka návrh povinného na odklad exekuce odmítla.
4. Povinný podal proti usnesení soudní exekutorky včasné odvolání. Uvedl, že zvažuje zastavení exekuce pro nemajetnost. Poukázal na to, že jeho majetek byl činností třetích osob rozkraden a znehodnocen. Namítal neurčitost pojmu „nedostatek předložených důkazů“, dle jeho názoru si soudní exekutorka mohla důkazy zajistit z jiných spisů. Nesouhlasil s aplikací § 54 odst. 1 exekučního řádu, dle jeho názoru měla soudní exekutorka potupovat dle § 54 odst. 12 exekučního řádu, a pokud jeho návrhu nevyhověla, měla je postoupit k rozhodnutí soudu. Navrhl, aby odvolací soud změnil napadené rozhodnutí tak, že exekuci na dobu 1 měsíce odloží.
5. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí soudní exekutorky v souladu s § 212a odst. 1 o.s.ř. včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§§ 212, 212a odst. 1, 5 o.s.ř.), a aniž nařídil odvolací jednání (§ 254 odst. 8 o.s.ř.), shledal, že odvolání není důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.M.

6. Dle § 54 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, se návrh na odklad exekuce podává u exekutora, který vede exekuci; návrh na odklad exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu, exekutor do 7 dnů odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze o návrhu věcně rozhodnout; ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.
7. Z citovaného ustanovení vyplývá, že návrh na odklad exekuce musí obsahovat nezbytné náležitosti tak, aby byl srozumitelný a určitý, tedy musí z něj být patrné, které věci se týká a čeho a proč se navrhovatel domáhá. K návrhu je nutno přiložit listiny, které prokazují tvrzení uvedená v návrhu. Samozřejmě, že povinnost přikládat k návrhu listiny prokazující uplatněná tvrzení přichází v úvahu pouze tam, kde povinný tvrdí skutečnosti, jež lze listinami prokazovat. Návrh na odklad exekuce, který nesplňuje uvedené formální nároky, je exekutor oprávněn odmítnout, aniž se uplatní obecný režim odstraňování vad podání, jinými slovy soudní exekutor nemusí povinného vyzývat k odstranění vad podání dle § 43 o.s.ř.
8. V tomto případě povinný ke svému návrhu na odklad exekuce o 1 měsíc uvedl, že tuto dobu odkladu považuje za dostatečnou i ve vztahu k jiným souvisejícím řízením. Současně ale dodal, že je závislá na rozhodovací schopnosti a praxi třetích osob, a proto dostatečná být nemusí. K vymáhané pohledávce uvedl, že ji u oprávněného odmítl. Upozornil, že mu nařízením exekuce vznikla škoda a také mu vznikly další náklady ve výši 83 000 Kč, které žádá uhradit.
9. V podání povinného není srozumitelně formulován žádný důvod pro odklad exekuce. Povinný uvádí, že žádá o odklad o 1 měsíc, aniž je z podání patrné, jak se za tuto dobu mají okolnosti změnit, současně ale uvádí, že je možné, že se okolnosti nezmění. Skutečnost, že povinný odmítá vymáhanou pohledávku, není pro odklad exekuce podstatná, exekuce je vedena podle pravomocného a vykonatelného exekučního titulu, a žádné konkrétní skutečnosti toto zpochybňující povinný neprezentoval. Ke svému návrhu povinný nepřipojil ani žádné listiny.
10. Za tohoto popsaného stavu, kdy je návrh povinného neurčitý, nevyplývají z něj žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit existenci důvodů pro odklad exekuce, postupovala soudní exekutorka zcela správně, když návrh povinného dle § 54 odst. 1 exekučního řádu odmítla.
11. Námitka povinného, že si měla soudní exekutorka potřebné listiny obstarat sama, je zcela nedůvodná, soud, resp. soudní exekutor může vyžádat listiny, které nejsou dostupné účastníku, ale účastník musí takové listiny jednoznačně označit. Soud, resp. soudní exekutor nemůže sám pátrat po důkazech, jež by svědčily ve prospěch povinného, který sám žádné důkazy neoznačí. Důvodem pro odklad exekuce není ani to, že povinný zvažuje podat návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost, jak uvedl v odvolání. Povinný v tomto řízení takový návrh nepodal, pouhá úvaha o tom, že jej podá, není pro rozhodnutí o odkladu relevantní. Navíc je to především exekutor, kdo musí pátrat po majetku povinných, a kdo je povolán k tomu učinit závěr, že povinný je nemajetný, a exekuci proto nelze provést.
12. Odvolací soud tak z výše uvedených důvodů napadené usnesení jako věcně správné potvrdil podle § 219 o.s.ř. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, neboť k rozhodnutí o nákladech celého exekučního řízení je příslušný soudní exekutor (§ 88 odst. 1 exekučního řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí dovolání **není** přípustné (§ 238 odst. 1 písm. d/ o.s.ř.).
Praha dne 28. dubna 2023

JUDr. Irena Nosková v. r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M.M.